

שרטוט

בִּי 20 בנובמבר
נפתחים
קורסים חדשים

**בנין
מכונות
ארכיטקטורה
(עצוב פנים,
שרטוט והיטים)**

פרטים והרשמה:
מ"8 בבוקר עד 8 בערב.

ת-ל-א-ב-ב
• דרך מ"ת 44,
• אלנבי 76

ח-י-פ-ה
ביאליק 17

ירושלים
בית יואל, יפו 33

**הכון ישראל
להכשרה טכנית**

דחק

דמי מנוי לשנה בדאר אויר

השולם הזה

- לכל ארצות אירופה 45 ל"י
- לרוב ארצות אפריקה ואסיה* 55 ל"י
- לארצות-הברית וקנדה 65 ל"י
- לארצות דרום-אמריקה 75 ל"י
- לאוסטרליה 85 ל"י

* למספר ארצות באסיה ואפריקה
תעריף דאר גבוה יותר.

שרון-וויט

SHARON WHITE
**מוצר להלבנת
צמר, משי וניילון**
אשר הצהיבו
sharon

„שרון“ מעלים חיימים בטמ

במדינה

(המשך מעמוד 11)

אחד מהברי מתחרת גיל"י, נעמן בלקינד, נתפס על-ידי בדרום הארץ, כשניסה לחצות את המדבר אל עבר קוי האנגלים. הוא הוסגר על יום לשלטונות התורכיים. סמוך לאותה תקופה נכדה יונת דואר גיל"י את על-ידי מושל קיסריה התורכית. טבעת החנק התהדקה סביב המתחרת. בסוכות של אותה שנה הקיף הצבא ה' תורכי את זכרון-יעקב, במטרה לצוד את פעילי גיל"י. אחד מהם, יוסף לינסקי, ברח להרים, תפס טרמס בעגלה נהוגה על-ידי שני חברים מארגון השומר והובל לחל-עדיש. לינסקי זכה בסיוון משלו, הפך שבוי בידי השומר.

העוד השומר, שנתכנס לדון בגורלו, בחן שלוש אפשרויות: להסגיר לשלטונות ה' תורכיים, להרגו ולמסור את גופתו, או ל- החויש בשבי הארגון בגבול הצפון. החעד החליט על ביצוע האפשרות האחרונה, אך משהובל השבוי צפונה, נורה בגבו על-ידי מלווי, שפנו מיד לדרכם, מבלי לחוד את מות קורבנם. אולם לינסקי רק נפצע, התאושש, והחל במסע מייגע דרומה — אל עבר הגבול המצרי. גם הוא, כבלקינד קודמו, נתפס והובל על-ידי התורכים לכלא דמשק. בשלהי 1917 הוצאו השניים להורג בתלייה. **דמיון מפתיע.** יוסי גודארד שיפסף את ידיו כהנאה. על סלילי הטיים היתה מוקלטת תוכנית שזכתה לשבחי כל מאזיני היה בבית-השידור. היה כל סממני המתח של סיפור בלשי, נוסף לערך ההיסטורי הרב כמחקר על תולדות הישוב. היא הכילה אוסף מגוון של ראינות עם דמויות מן העבר, שחלקן נפרטי בינתיים.

אך כאן נכונה לו הפתעה מהממת: הור- את משרד-ראש-הממשלה בתקופת בן-גוריון, לגנוז את התוכנית. הנימוק: אשת הנשיא המנוח, רחל ינאית בן-צבי, שמעה על ה' תוכנית המתבשלת. החליטה להקדיח את ה' תבשיל.

עד מהרה התברר שהנימוק נכון רק בחלקו. היתה אומנם סיבה לאשת הנשיא לנסות לקבור את התוכנית: היא היתה חברה בחעד השומר, שדן בגורלו של לינסקי. אך גם לראש הממשלה לשעבר היתה סיבה משלו. יחסו של השומר לגיל"י, דמה דמיון מפתיע ליחסי מוסדות הישוב המאורגן ל- מתחרות ה"פורשים", אצ"ל ולח"י. השומר יצר את הסיוון הראשון, ומוסדות הישוב, בהנהגת בן-גוריון, החיו את הסיוון בשניה. נצח ישראל לא יסקר — אך אין הדבר מחייב את בן-גוריון ההיסטוריון.

יוצרי התוכנית לא שקטו. הם השמיעו אותה בפני קומץ ידידים, הפגינו בכך את מורת רוחם מהאיסור השרירותי. השבוע הוגנב שמץ הסיפור לאוזני ראש-הממשלה הנוכחי. אשכול ביקש לשמוע את ההקל-טות, אך לא התערב בהחלטת קודמו. רוגל וגודארד לא התיאשו, החליטו כי סיפורם יופץ בדרך אחרת. הם ניגשו לעיבוד הס' ריט, מתוך כוונה להמיר את סרטי ההקלטה בסרט צלולויד.

עתונות

כותרת השבוע

בידיעות אחרונות מיום 5.11:
עקבות דינוואור נתגלו בטלע — מאת
כתבתנו מ. סלעי.

דרכי חיים

הידידה היכה

נהג המכונית הפרטית עצר את מכוניתו ליד תחנת האוטובוסים, הציע באדיבות ל- צעירה היפה: „אני יכול להסיע אותך?״ היפהפיה התביינה בגשם השוטף, נענתה בחיך להזמנה האדיבה.

משה אור וחייה מילר לא הכירו זה את זה ורשמית עד לאותה נסיעה. אולם מזה חודשים רבים נפגשו בתור לאוטובוס מס' 4, בתחנת הסופית בצפון תל-אביב. הוא: איש עסקים צעיר ואמיד, שהקדיף להשאיר את מכוניתו חונה ליד ביתו, מאשר לחפש מקום-חניה במרכז העיר, ליד משרדו. היא: אשה צעירה ויפת-מראה, שמדי בוקר היתה נוסעת מאותה תחנה עד ל- רחוב יהודה הלוי, לא הרחק ממשדו של אור. אותו בוקר, בגלל הגשם, החליט איש- העסקים להשתמש במכוניתו.

חנה היפה. היתה זו התחלה של ידיות עמוקה. אור ראה בחיה היפה — שטיפרה לו כי היא עורכת-דין במשרד ידוע — קרן-אור בחייו. כגרושו, היה תופי (המשך בעמוד 22)

אמנות

אורחים

צייר הפזמונים

לפני שלוש שנים ניצב על במת היכל- התרבות בתל-אביב צעיר יפה-תואר, שהיה כוכב התכנית נז משאנו אליה, ששודרה מישראל. אותה שעה היה זאק בראל, זמר בלגי צנוע, כמעט בלתי ידוע מחוץ לפאריס, שם הופיע על במות אולימפיה. בובינו ואלהמברה.

כשיחזור בראל בשבוע הבא לישראל, יהיה זה אותו צעיר עצמו, השר אותם פזמונים רגישים בהגשה אישית ושוחרת, רק עם שם גדול פי כמה. כי תוך זמן קצר זה הפך בראל לאחד ממלכי השאנסונים של צרפת, ניצב בשורה אחת עם גדולי הפזמוני- נאים משארל אזנבור ועד לז'ילבר בקו. היתה זו הצלחה מסחררת לצעיר בלגי רגיל, שבנערותו שיחק כדורגל, נשא אשה

זמר בראל

המוסיקה היא הצבע

בגיל 20 ועד בבית-החרושת לקרטון של אביו. רק לפני 10 שנים החל לחבר פזמוני- נים. הם הצטיינו במילים מוזעזות ובעימות רגישות. אותן היטיב בראל עצמו להביע כשהוא שר ומלווה את עצמו בפריטה על גיטרה. מאז עשה דרכו באיטיות, אך בהת- מדה דרך מועדוני-הלילה של פאריס, סיבר ברהופעות בצפון-אפריקה, הופעות ברדיו וטלביזיה ותקליטים. אך רק בשלהי 1961, גילה אותו הקהל הפאריסאי ונשא אותו על כפיים.

לא מפברק. „אין לי שום מושגים קבועים על הפזמון“, אומר זאק בראל על שירתו ושיריו. „אינני מפברק פזמונים. ה' אמת היא שאני מציעים יותר מאשר אני כותבם. המילים מייצגות את הקחים וה' מוסיקה את הצבע. כשאני כותב ומלחין לא משנה לי מתי והיכן: ברבבת, במכונית או במטוס. אין לי שטיה מיוחדת לכתיבת שירים. כל מה שיש לי בהתחלה הוא רק רעיון או משפט מוסיקאלי ומהומרה זה אני יודע את השיר. זה כמו בהצגת תיאטרון — התחלתו היא הסוף.“

בראל המייצג את הגל-החדש בפזמונות הצרפתית, מזכיר ביותר את שארל אזנב- בור. „אני כותב שירים משום שאני חש אותם“, הוא אומר, „ומשום שאני מרגיש צורך לכתוב אותם. אינני סבור שאני משרר. שיר נכתב על מנת להקרא ולחזור ולהקרא. בשיר אין צורך שתהיה מנגינה. הוא מספיק לכשעצמו. הפזמון נוצר על מנת לשיר אותו. הוא צריך להיות ברור וקל להבנה ולשמיעה.“

מוסיקה

טראח לבאך

לפני מספר שנים ביקש המלחין פראנק פולאק לעבר את שם כשפתחו לפג. פקיד משרד מירעם-התושבים, בתן את שמו והציר בחיוך: „מדוע שלא תשנה גם את שמך הפרטי ליוחנן שבתאי?״ אילו קיבל פראנק פולאק את הצעת הפקיד, היה נושא

כיום את שמו העברי של המלחין הגרמני בן המאה ה'18, יוהאן סבסטיאן באך. כי באך בגרמנית פירושו: פלג.

אין זה הקשר היחיד בין פראנק פלג ליוהאן סבסטיאן באך. קשר יותר עמוק מציג פלג מדי שנה שעה השוא מבצע את „ואריאציות גולדברג“, יצירת הענק של באך לצ'מבלו, המכילה 30 ואריאציות על נושא הרמוני (בניגוד לוואריאציות על נושא מלודי, צורה מוסיקאלית שהתפתחה בתקופה שלאחר באך).

היצירה נכתבה על-ידי באך ב'1741, עבור יוהאן גוטליב גולדברג, מוסיקאי התצר של הרוון סון קיזרלינג. כדי להנעים לרוון את לילתו נדויד-השנה שלו. עבור באך היתה זו עיסקה מוצלחת. הוא קיבל עבורה ספל זהב מלא לוואירוי זהב. בתמורה כתב באך את אחת היצירות הגאונות שבספרות ה' מוסיקלית, העשויה בקפדנות מקצועית וב' חוקיות מהימנית, משובצת בניצוחות ה' מור מוסיקאלי אך עם זאת בעלת אופי רציני.

אהבה עם פזירט. יש אנשים שיחסם לאהבה הוא רציני ומקודש. הם נאמנים ל- נושא אהבתם ורואים בכל סטייה מנאמנות זו מעין בגידה. אחרים יכולים לשתב ב' קרבם אהבה עמוקה, אך מרשים לעצמם לנגוס בהנאה גם מסירות שבצידי הדרך, מבלי שהדבר יפגע באהבתם האמיתית. לגבי סוגי שלישי של אנשים לא קיים מושג האהבה בכלל. הם טועמים מכל אשר בא אל הדי.

ביחסו למוסיקה, שייך פראנק פלג לדירוג השני של האנשים. אין הוא חושש לפלרטט עם תיאטרונים, לחבר פזמונים למועדוני- לילה ואפילו לערוך חאלטורות. אולם תמיד הוא חוזר אל אהבתו האמיתית — המוסיקה הרצינית אותה מייצג עבורו יוהאן סבסטיאן באך.

אחת הבעיות היסודיות הניצבות בפני כל העומד לבצע מוסיקה של באך היא: כיצד יש לנגנו. באך עצמו השאיר מעט מאוד הוראות בקשר לכך, כפי שנהגו גם שאר המלחינים בני זמנו. לאחר גילויי המחודש, במחצית המאה ה'19, נהגו לנגנו ברוח התקופה הרומנטית — עם הרבה רגש, שינויים קיצוניים בדינמיקה ובכלל-י התקופה.

אולם בראשית המאה הנוכחית חלה ריא- קציה המיוצגת על-ידי אלברט שווייצר, ו' הטוענת כי יש לנגן את באך ברוח זמנו ובכלים שהיו קיימים אז. גישה זו מתנגדת לכל משב רוח רומאנטי בגינת יצירותיו של באך.

מבחן עצמי בקונצרט. את הסינתזה לשתי גישות קיצוניות אלה, הביאה לרא- שונה בפני הקהל מנגנת הצ'מבלו ואנה לבנדובסקה. היא היתה הראשונה שניגנה את יצירותיו, שונגו עד אז בפסנתר, בכלי שהיה קיים בזמנו — הצ'מבלו. היא ניסתה גם לחפש כיצד היה באך רוצה לשמוע את יצירותיו, על אף מגבלות תקו- פתו, והירשתה לעצמה לבצע אינטרפרטציה אישית.

גישתו של פלג אל באך קרובה ביותר לגישתה של לבנדובסקה. „באך אינו מוצג מוזיאוני“, טוען פלג. „הוא מלחין שטעמו לא פג מעולם והוא תמיד מודרני. צריך להיות דו-שיח מתמיד בין המוסיקאי של היום לבין היוצרים של הדורות הקודמים. בבואי לבצע את היצירה אני משתדל להיות נאמן למקור עד כמה שאפשר, אך להחיות את רוח היצירה כפי שהיא נראית לי.“

בקונצרט האחרון שערך פלג השנה, בו ביצע את „ואריאציות גולדברג“, ניסה הוא גיטרציה חדשה, ולדעתו לא היה הנסיון מוצלח. „עבורי הקונצרט הוא מעין מבחן עצמי. תגובת הקהל אינה חשובה לי כשם שחשובה לי הביקורת העצמית שאני עורך על עבודתי.“

לא היה זה הדבר הבלתי מוצלח היחיד בקונצרט. פלג ידוע כמוסיקאי מזהיר ומוכי- שר, שאינו נוהג להרבות בעבודה לקראת הופעותיו. הוא סומך על כשרונו להחליץ מהחטאות ולטשטשן בצורה אמנותית, עד כי רוב הקהל אינו מרגיש בהן. אך מאותו חלק של הקהל המכיר את היצירה לא הצליח פלג להסתיר את העובדה כי בא לקונצרט ללא הכנה מספקת.

פלג הוא איש אשכולות בשטח המוסיקה, שידו בכל. אחת לשנה הוא עורך סבוב קונצרטים בחו"ל, מרצה על מוסיקה ומצליח כאיש-שיח נעים ובעל קסם אישי רב. הוא רחב-אפקים ובעל חוש הומור בריא. אך אלה אינם סיבה כדי לזלזל בקהל מאויניו ולהשתחרר מהחובה של הכנת החומר אותו הוא מגיש לקהל.